

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน จาก តាលាគុណា

លាត់រងប្រឈម

॥. តីវកាសរៀល. ॥

នៅនីមួយៗសមាជាល់
ធម្មានពេជ្យដោយអ៊ាណាបាក
បែបកកនុវត្តបិទុងគិត
ក្នុងកំណត់ នៅតាមតារូប
សំសាស្ត្រចាន់
ធំចិត្ត សំខាន់ខាន់
ពិនិត្យឯកសារនីយទឹក

จังหวัด
เชียงใหม่

ประพันธ์สาส์น

ทศวรรษที่ ๕ ที่ฝากชื่อ สารหนังดีอีอีวิท

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ดำเนินเรื่อง

ตอน

ฉบับอังกฤษใหม่

ล. ลูกน้ำรุ่ง.

ฉบับปีใหม่

บ. อินทร์ปาลิต

© กองทุน บ. อินทร์ปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปราณี อินทร์ปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลาดิศย์ สิทธิชัยกิจ

ที่ปรึกษากองทุน บ. อินทร์ปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจินต์ ปัญจพรรค,

ปองผล อธิราชานนท์(พอด อธิราชาน), พลเอกชีรเดช มีเพียร, เดือนใจ ดีเก้น

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๓ ใน ศาลาโภก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๑๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

บ. อินทร์ปาลิต.

ฉบับปีใหม่. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, ๒๕๔๗.

72 หน้า.

1. หัสดนิยม. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-26-1

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๘๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๓๓๗๓, ๐-๒๔๓๕-๕๗๘๙

โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๘๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แพลน พรีนท์ดิ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เทชะชาดา ที่ปรึกษา คณ. กิตติโกวิท, พิสุทธิ์ เลิศวิไล, สุวิช จิระเมธากุล,
บุญเติศ สีอุไรรย์, วีรชัย ตรีเจริญรัตน์, อธิราช ครีวัฒนาวงศ์ กรรมการผู้จัดการ : อาจารย์ เทชะชาดา
บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พลสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ขัชฎาพร นิมอนงค์
ภาพปก : อาจารย์ อินทร์ปาลิต รูปเล่ม : พิสิษฐ์ ศรีสวัสดิ์ พิสูจน์อักษร : ย่าไๆ เฉาไพย

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งจัดเป็นช่วงบันปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาสซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๓-๒๕๑๑) สามเกลอที่ บ. อินทรปาลิตประพันธ์ซึ่นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์พดุลศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลินจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ พดุลศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิม คือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดា เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโภก’

ภายในเด่นมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร์-
ปาลิต อยู่ประมาณเก้าบครึ่งเด่น ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกตเ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เด่น ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเข้าใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

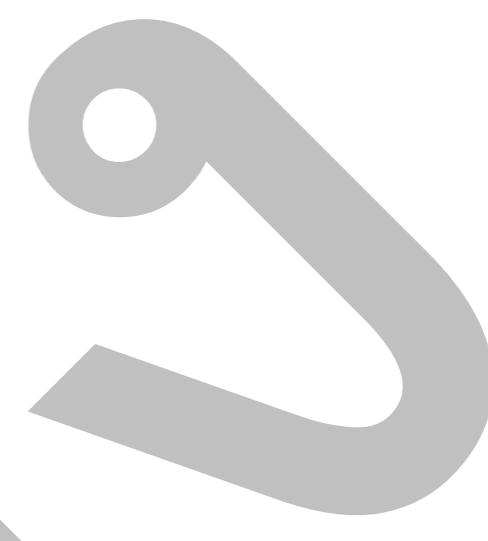
‘ศากาโภก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเด่น ซึ่งผู้มคอญติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศากาโภก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๙๐
(๙๐-๙๐) ตอน สามเกตเผลอยตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุ่มนีอหอม, คดีหลอกเด็ก, ไปโลกันตร์
จะเข้าผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกตเผลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกตเผลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกตเผลอในชุด ‘ศากาโภก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่กับการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พิรพงษ์ ตามพงษ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งหนึ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ภายใน ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมานานถึงปัจจุบัน นั่นแสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปราจิต ก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วางการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรนำหนึ่ง เข้าเป็นนักเขียนผู้มีความสามารถเขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าเรื่องรักโศกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องบู๊ตื่นเต้นเร้าใจบุชความเที่ยงธรรมแบบลูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เดือดា, เสือใบชีวิตของสุภาพบุรุษจากโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้กับ ป. อินทร์ปาลิต มีผู้อ่านมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ หัสนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ ตร.ดีเรก เจ้าคุณป้าจันึกพินาศ และบรรดาภารบาทของเขาร่วมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแท้ว โทรศากัด

ผลงานเขียนของ ป. อินทร์ปาลิตถูกนำมามาพิมพ์ช้าแล้วช้าเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเด็กไปจนถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่างสนุกสนาน มาทุกบุคคลสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไปด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่เคยอ่านงานเขียนของเข้า สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัดสรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแพนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกันเป็นสามเกลอแพนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการถือสาร และเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทร์พาลิต ในชุดหัสนิยาย
สามเกลอฉบับนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๕๗๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกัน
มาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้ผู้อ่านคลายความ
เคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการ
ดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดไกร์รวมๆ ถือทั้งเป็น
เสน่ห์ของการบันทึกและพิจารณาสังคมทดลองมากกว่าสามสิบปี

‘ศากาโภก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทร์-
พาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๙
หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์พดุงศึกษา ของนายกิมทรง แซ่เต้
และ นายสุพลด เทชะราดา ในเดือนกรกฎาคมปี พ.ศ.๒๕๐๘ เป็นผู้จัดพิมพ์
(ต่อมานายสุพลด เทชะราดา แยกออกจากเป็นสำนักพิมพ์
ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือ
ในชุดศากาโภกที่มีคำโปรดว่า หัวเราะร่า ราคายea เบาสมอง
นี้ ป. อินทร์พาลิตเป็นผู้บรรยายเองทั้งหมด ไม่ว่าบทนำ กวี
โวหาร ตอบจดหมายแฟนๆ เรื่องราวต่างแบบโนสาเร่ นิยาย
สั้นๆ ในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอ
เล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศากาโภกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ)
โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือฤกษ์ชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็น
กำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ชี้งป้าจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักรึ่งความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ^{ลักษณะ}
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ^{ลักษณะ}
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ^{ลักษณะ}
ผู้รื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเลือกเฉพาะนิยายสั้น^{ลักษณะ}
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบพื้อกาเก็ตบุ๊ค เพื่อ^{ลักษณะ}
ลีบสายหัวใจความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เนยกัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปรานี อินทรปาลิต ภารยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรปาลิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรปาลิต ควบคู่กันไปด้วย^{ลักษณะ}
(๑) เพื่อจารโลงผลงานของ ป. อินทรปาลิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้^{ลักษณะ}
วรรณนายืดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรปาลิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

สำหรับผู้อ่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้ผลิตผลงานขึ้นนานนานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้อรรถรสเพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วยว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทร์ปาลิต ชุดนี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสิ่หศวรรษก่อน เพื่อเป็นการคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สนุกสนาน และเปี่ยมด้วยอรรถรส เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ รวมถึงคำของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียงกับของเดิม ไม่จากการเดือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะบุคคลสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพป่านนี้ได้ใช้รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโ哥หา ซึ่งส่วนมากเป็นฝีมือการวาดภาพของอาจารย์ อินทร์ปาลิต น้องชายของ ป. อินทร์ปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสันให้สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

น่าจะพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แผนนักอ่านของ
สามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแผนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้หาอ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทร์ปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความประณานคี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศalaigo พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๐๓

หลังจากมวลดนุษย์ทั้งหลายได้ต่อสู้กับชาชีวิต
ของตนในบทบาทต่างๆ สุดแล้วแต่พรหมลิขิต วันสุดท้าย
ของปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ก็ผ่านมาถึง

มันเป็นวันที่คนใช้ชัยหนูงัดอด詹คนสวนและ
คนดูแลทำความสะอาดรายการน้ำของบ้าน “พัชราภรณ์” เฝ้า
รอคอยเร่งวันเวลาตามมาตั้งแต่ต้นเดือนมีนาคมแล้ว ทุกคนหวัง
ที่จะได้รับเงินจากคุณหนูงวด�다 ขณะพรครลีสหายกับ
ลี่นางและห่านเจ้าคุณป้าจานนีก้า ซึ่งเคยปฏิบัติมาทุกปี

คุณหนูงวดาได้ออกประกาศปิดไว้ที่ศาลาพักร้อนหลัง
บ้านมีข้อความว่า เนื่องจากวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๐๗
และวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๘ เป็นวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับ
ปีใหม่ ให้คนใช้ชัยหนูงัด詹คนสวนและคนดูแลทำความสะอาด
รายการน้ำดูดงานรวม ๒ วัน เพื่อจะได้ไปเที่ยวเตร่ห้ามวัน
สุขหรือเยี่ยมนญาติมิตรเยี่ยมแ芬ของตนตามอัธยาศัย แต่ให้
ทุกคนร่วมมือกันทำความสะอาดตัวตึกให้净ทั้งชั้นบนและ

ធម្ម សាត់តាវិក ពន្លឺ ជាលុងបីថ្លា

ชั้นล่างในวันที่ ๓๐ ธันวาคมให้เรียบร้อย และให้นายมั่วน
หัวหน้าคนสวนเร่งรัดคนสวนตัดหญ้าทางหญ้าบริเวณบ้าน
“พัชราภรณ์” ให้หมดภายในวันที่ ๓๐ ธันวาคมนี้ เพื่อ
ต้อนรับปีใหม่

พอร์ตอร์ทูนของวันที่ ๓๑ ธันวาคม ปีนี้ “พัชราภรณ์”
ก็คือก้ามมีชีวิตชี้ว่าขึ้นอย่างผิดปกติ ทุกคนมีชีวิตชี้ว่า...
โดยไม่ต้องพึงน้ำมันใส่ผสมที่ประกาศขาย คนใช้หายหูึงต่าง^๔
แต่งกายสวยงามเป็นพิเศษเตรียมตัวรอคนนำคุณหูึงว่า
และขอพรท่าน นอกจากนี้ต่างก็เตรียมของขวัญไว้ให้ท่าน^๕
คนละชิ้นโดยทั่วหน้ากัน นั่นทำได้ประกาศให้คนในบ้านทราบ
ว่า การรอคนนำขอพรคุณหูึงว่าคนนี้ ให้การทำในวันที่ ๓๑
ธันวาคม เวลา ๑๐.๐๐ น. โดยพร้อมเพรียงกัน ทั้งนี้
 เพราะวันที่ ๑ มกราคม คุณหูึงว่าจะต้องไปเยี่ยมท่าน^๖
 ผู้ใหญ่และมิตรสหายของท่าน นอกจากนี้ก็ต้องคอยรับแขก
 ที่มาเยี่ยมและนำของขวัญมาให้

ถี่สหายกับถื่นนางและเจ้าคุณป้าจันึกษาตื่นนอนแต่เช้าตรู่
ทุกคนสุขชื่นรื่นเริงไปตามกัน หลังจากอาหารเช้าผ่านพ้น
ไปแล้ว นิกรก็ลงไปจากตึกใหญ่ทางหลังตึก แต่ในราตรี ๑๐
นาทีเขาก็กลับขึ้นมา

พล กิมhung นายนพดลศิริกุล พร้อมด้วยสีน้ำเงินกับ
ท่านเจ้าคุณป้าจันนีกษาและคุณหญิงวานัชสนทนากันอยู่ใน
ห้องโถง สีน้ำเงินแต่งกายเนิดฉันเตรียมจะออกไปนอกร้าน
เมื่อนิกรเดินเข้ามาทางประตูหลังตึก เจ้าคุณป้าจันนีกษาที่ยืน^๔
ให้เข้า

นิกรตรงเข้ามานั่งบนโซฟาตัวใหญ่ ชั่ง พล กิมหงวน
และ ดร.คิเรกนั่งรวมกันอยู่่แล้ว เขากล่าวกับพ่อตาของเขาว่า
ด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม

“ผู้คนจะกล่าวคำสwearต์ปีใหม่ให้หรือยังครับคุณพ่อ”

ท่านเจ้าคุณหัวเราะเบาๆ

“ยังไง เขายังคงยามตอนพระท่านสัวตมันต์และ
ตรีระฆัง หรือม่ายกี่เขาได้สวัสดิปีใหม่กันตอนเข้าพรุ่งนี้ก็ได้
วันนี้นั้นยังไม่หมดปีเก่า แกหายไปไหนมาดี”

นิกรยึดหมาย

“ไม่อยากบอกเลยครับ ผมอาจจะเป็นคนหัวเก่าเกินไป”

คุณหญิงวากิมให้ผลงานชายของท่าน

“ກຳໄມໂດຍ”

นิกรว่า “ผมลงไปปล่อยปลาปล่อยนกครับคุณอา ให้เจ้าไปช้อปปลาดุกและปลาช่อนมาหลายตัว แล้วผมกับปล่อย

มันลงไปในสระใหญ่หลังบ้านให้อสรวาพมัน”

คุณหญิงวาดพยักหน้ารับทราบ และมองคุหลานชาย
ของท่านอย่างชื่นชม

“ดีแล้ว อาโมน่าสายสุคัญ การปล่อยปลาปล่อยนกเป็นบุญกุศล แล้วแก้ชื่อนกอะไรมาปล่อยดี”

“ไม่ได้ซื้อหารอกรับคุณอา ซื้อไม่ทันครับผ่านเดย์ปัลอย
นาเข้าช้าของคุณพ่อไปหมาราม ๙ ตัวด้วยกัน”

เจ้าคุณป้าฯ ใจหายความ ใบหน้าของท่านชี้ดีເຜືອດ
ເໜືອນແຜ່ນກວະຕາມ ທ່ານຮ້ອງໃຫ້ດ້ວຍເຕືຍອັນດັງ

“ค้ายกร แกบดีอยนกเข้ามาของพ่อ...”

นายจอมทະ เก็นจุปากแล็ว โบกมืออห้าม

“କେବୁଳିକ୍ସର୍ବାପନ୍ତିକାରୀ ମୁଦ୍ରା ପାଇଁ ହାତିଲାଗାଏଇବା”

ท่านเจ้าคุณแทบเป็นลม เพราะความเสียดาย

“ตายแน่ๆ เมื่อตัวราคาย่างนี้อย ๒,๐๐๐ ขึ้นไป
แล้วแกเดือกไปปล่อยของฉันทำไม”

นิกรยึมแห้งๆ

“ก็ผิดอย่างไห้บุญนี่ครับ วันนี้วันเดินปีคุณพ่ออย่า
โนห์โนห์โดยครับ”

ເດືອນທີ່ ເດືອນທີ່ ເດືອນທີ່

ขบขัน

“เคราะห์ดีที่แกไม่ปล่อยนาเข้าของฉัน”

นิกร煊วดคิวเข้าหา กัน

“ปล่อย ทำไมจะไม่ปล่อย กันปล่อยของแกก่อนทั้ง ๖
ตัว แล้วปล่อยของคุณพ่อ ปล่อยของข้ายพลและของกันด้วย”
อาเลียนยันตากลีอก

“ตายห่า ข้ายยอดรักของกันราคาน้ำตั้งหมื่นบาท พึ่ง
ซื้อมาเมื่อเดือนก่อนนี้เอง” อาเลียนเอ็ดตะโกรdin

“ทำไมแกไม่หาซื้อนากถูกๆ มาปล่อย” พลกล่าวขึ้น
อย่างโมโห “นึกบ้านอะไรขึ้นมาจะถึงมากไปปล่อยนาของฉัน”

สีนางหัวเราะคิกคักไปตามกัน ศาสตราจารย์ดิเรกยิ่ม
นัยยะให้ แล้วกล่าวขึ้นว่า

“ข้ายกรณัจจะทำถูกที่มั่นคงสารพากนาเข้าที่ถูก
ขังอยู่ในกรงกีเดย์ปล่อยไปหมด ยัง ยัง ใจไม่ได้เดียงนา
ไอก็ไม่เดือดร้อนหรือเสียดายมั้น”

นายจอมทะเดียนยกคิวให้พล

“อย่าโมโหน่า แล้วกันจะซื้อนากระจากให้ให้ กัน
ปล่อยมันก็ เพราะอยากให้มันกลับไปหาพ่อแม่พี่น้อง ลูกเมีย
ของมัน ลองคิดคุณมุ่งกลับซีไว้ ถ้าไครเข้าจับแกังไว้ในห้อง

จัง ถึงแม้เข้าอาหารดีๆ ให้แก่กินແກຈะรู้สึกอย่างไร หมู่นี้
กันธรรมะรัมโนว่า อยากจะสร้างแต่บุญกุศลเท่านั้น อย่า
ໂกรหรือเลยวะ ประเดี้ยวเหี่ยงกันจะเดี้ยงข้าวมันแกงໄก์ แกสั่ง
ให้ลุงมัวนเชื้อคากໄก์ໄວ ๕ ตัวและบอกให้แม่ครัวเข้าเตรียมทำ
ข้าวมันแกงໄก์และส้มตำแล้ว”

คุณหญิงวัดชากังสีย

“ธรรมะรัมโนไหงสั่งให้เจ้ามัวนน้มันเชื้อคากໄก์ นี่มัน
เชื้อคากหรือยังวะอ้ายการ”

“คงเชื้อคากแล้วครับ”

“ໂນ່-น่าสงสาร แกไปซื้อໄກที่ไหนมา”

นิกรอมยิม

“กີໄກ້ອ້ອສຕາດີອປຂອງคุณยายังไงລະຄວບ”

คุณหญิงวัดสะคุ้งสุกดตัว

“ตายแน่อ้ายการ ทำໄไม่ถึงบากปรนอย่างนี้ວะ”

“ຊູຍ ໄມ่บากปรนຄວບ ໄກມັນເປັນອາຫາຮອງນຸ່ມຍົງ”

คุณหญิงวัดໂกรชนิกายนอย่างที่สุด

“ฉັນອຍາກດໍາແກเหลือເກີນ ຈນໃຈວ່າວັນນີ້ເປັນວັນສິ້ນ
ສຸດຂອງປີ ຕັ້ງໃຈທຳໃຈໃຫ້ຜ່ອງໄສໄມ່ອຍາກດໍາວ່າໃກຣ ມີຢ່າງ
ທີ່ໃຫນກັນ ໄກ່ฉັນເລື່ອງໄວ້ດູແລ່ນໄມ່ກີ່ຕັວແກສັງເຂົອດເລື່ອຍແລ້ວ

คุณนายเนื่องเข้าเลิกเดี้ยงไก่เข้าอุตสาห์ให้หланชายเขามาให้ทั้งอ้อมสถา๊ปและเด็กซอร์น เสือกปล่องกปล่อยปลาแต่ฆ่าไก่”

“เอ้กด้า สวตอีกแล้ว” นิกรพูดยืนๆ

คุณหญิงวัดบ่นพิมพ์มาเสียดายไก่ของท่าน ทันใดนั้นเองเจ้าแห้วได้เดินป่องเข้ามานิห้องโถงอย่างสงบเงียบ เขากำกว่าจะรู้ว่าเข้าเป็นลูกหลานของคุณหญิงวัด สวนการเงงขายาวถีกรมท่า เธ็ทแขนยาวสีขาวผูกเนคไทเงือนกระดาสี เจ้าแห้วทรุดตัวนั่งพับเพียบเบื้องหน้าคุณหญิงวัดแล้วเรียนให้ท่านทราบ

“รับประทานพากคนใช้จะเข้ามารดน้ำและมอบของขวัญให้ท่านขอรับ จะกรุณาให้เข้ามาได้หรือยังครับ”

คุณหญิงวัดยืนละไม นึกชื่นใจในความจริงรักภักดีของคนในบ้านที่มีต่อท่านที่ได้รดน้ำและมอบของขวัญเด็กๆ น้อยๆ ให้ท่านทุกปี

“ดีแล้ว บอกให้เข้ามาได้” พูดจบท่านก็หันมาทางนั้นทางซึ่งเป็นห้องห澜สาวและลูกสะใภ้ของท่าน “แม่นัน ขึ้นไปบนห้องอาหยินกระเป่าเงินสีคำนเตียงและหยินห่อกระดาษสีน้ำตาลในตู้เสื้อผ้ามาให้ด้วย ในห้องนั้นมีเงินอยู่สามลิ่หมื่น

อาจจะมาแจกพวงเด็กๆ มัน”

นิกรพูดโพล่งขึ้นทันที

“ผ่านขึ้นไปเอาให้ก็ได้ครับ”

คุณหญิงว่าด้วยบุญยิ่มทันที

“อย่าเลยย่ะ แกเข้าไปในห้องฉบับที่เรเงินฉันหายทุกที”

นั้นทางลูกขึ้นพาตัวเดินขึ้นบันไดไปชั้นบน ในเวลาเดียวกันเจ้าแห้วกี้ลูกขึ้นเดินก้มตัวออกไปทางหลังตึก พลพัชราภรณ์ กล่าวกับคุณหญิงว่าด้วยว่า

“พวกเราจะรอดน้ำและมอบของขวัญให้คุณแม่ตอนเข้าวันพรุ่งนี้แน่นะครับ”

คุณหญิงพยักหน้า

“ได้ แต่สำหรับพวงแกนօกเสี่ยก่อนว่าปีนี้แม่ดูจากเงินโกราย แม่จะแจกของขวัญให้เมี่ยฯ ของพวงแกเหล่านั้น”

นวลดขอ ประภาและประไพต่างดีใจไปตามกัน

“แจกเมื่อไรคะคุณอา” ประไพตามทันที

“หา ประเดียวแจกให้เลย”

ประไพยืนแบบ

“ดีใจจังค่ะ สำหรับของขวัญของไฟที่จะให้คุณอาเป็นเก็บขนาดใหญ่ ๒๐ ปอนด์ค่ะ ทางร้านทำเค้กเขานัดให้ไป

รับป่ายสองโมงวันนี้ พรุ่งนี้จะมอบให้คุณานะคะ พี่นัน
คุณนวล กับพี่ภายังไม่ได้เตรียมของขวัญไว้ให้คุณอาเจย
ค่ะ แต่ประเดี๋ยวเราจะไปหาซื้อกัน”

คุณหญิงวิจัยมให้สามนาง

“อย่าซื้อของแพงๆ มาให้อาเจย ให้กันเป็นพิธีเท่านั้น
เป็นต้นว่าขันเงินใบเด็กๆ สักใบก็พอแล้ว”

เจ้าแห้วเดินนำหน้าพากนใช้ช้ายหญิงและคนสวน
ตลอดจนแม่ครัวคนดูแลทำความสะอาดรายการต่างๆเข้ามาใน
ห้องโง รวมทั้งหมุดเก็บ ๓๐ คน เนพะคนสวน ๑๑
คนเข้าไปแล้ว แม่ครัวและผู้ช่วย ๔ คน ทุกคนเข้ามานั่ง
รวมกันหน้าสalon ไปหมัด แต่ละคนแต่งกายสะอาด
สวยงามเป็นพิเศษ ต่างก็เตรียมตัวที่จะไปเที่ยวนอกบ้าน
หากความสุขสำราญส่งท้ายปีเก่า คุณหญิงวิจัยได้สั่ง咐
พากนใช้ของท่านด้วยอารมณ์ชื่นบาน คนเหล่านี้มีฐานะ
เป็นคนใช้ก็จริง แต่ทุกคนล้วนแต่เป็นคนเก่าแก่มีความ
ใจรักภักดีต่อท่านเหมือนกับทาสผู้ชื่อสัตย์ ถึงแม้เขามีงาน
ที่ดีกว่านี้ มีเงินเดือนแพงกว่าก็ไม่ยอมไปทำ ทั้งนี้ก็ เพราะ
คุณหญิงวิจัยเป็นผู้ใหญ่ที่เต็มไปด้วยความเมตตากรุณา
นั้นเอง คนจะพรrocถือสหายกับสื่นางและท่านเจ้าคุณปัจจนีกฯ

ກີ່ຄອຍດຸແລເຂາໄຈໃດໃນທຸກໆສູ່ຂອງຄນໃນບ້ານເສມອ

ຈະກະທັງນັນທາດີ່ອກະເປົ້າເງິນໄບໃໝ່ແລະຫ່ອນບັດ
ເຕີນລົງບັນໄຕມາ ພລ່ອນຕຽງເຂົ້າມາທຽບຕົວລົງນັ້ນຄຸກເຂົ້າແລ້ວ
ສົງກະເປົ້າເງິນກັບຫ່ອເງິນໃຫ້ແມ່ຜ້າ ແລ້ວຫລືອນກີ່ຄຸກຂຶ້ນເຕີນ
ໄປນັ້ນຮວມກຸ່ມກັບສາມນາງ

ຄຸນຫຼູງວາດແກ້ຫ່ອກະດາບສື່ນໍາຕາລອອກ ທຸກຄນແລ
ເຫັນຮັບບັດໄປລະຮັບຍິ່ນໄໝເຂົ້າມຫລາຍປຶກ ຫຼື່ງປຶກໜຶ່ງເປັນເງິນ
1,000 ບາທ ມີຢາງເສັ້ນເລື້ອງ ມັດໄວ້ເຮັບຮັບຍິ່ນ ຄຸນຫຼູງ
ວາດຍື້ນໄ້ຄນຂອງທ່ານແລ້ວກ່າວວ່າ

“ນາໂວຍ ໄກຈະນາຣດນໍ້າຈັນກີ່ເຂົ້າມາ ແຕ່ໄນ້ໃຊ້ເອົາໜໍ້າ
ໄສດັ່ງມາຮາດນະ”

ເລື່ອງພື້ນພໍາຂອງພວກຄນໃຊ້ໝາຍຫຼູງດັ່ງຂຶ້ນທົ່ວທົ່ວໂລງ
ເຈົ້າແກ້ວກ່າວວ່າຂຶ້ນທັນທີ

“ຈັນເປັນຄນໃຊ້ອາງຸໂສຫຼືອຂໍ້ຂ້າສັນໜຶ່ງຂອງທ່ານຈັນ
ຕ້ອງຮຽນໜໍາທ່ານກ່ອນ”

“ດຸຍ” ດຸງມ້ວນໝາຍໝາຮ້າຫວ່າໜ້າຄນສວນອຸທານເບາງ
“ໄກເປັນຄນຕັ້ງແກວະ”

“ຂໍ້ອ ພູດມາກເຕື່ອງເຂາໄຟເພາහນວດສົງທ້າຍປີເກົ່າເສື່ຍ
ເລຍ ດຸນນໍ່ປີ ເກດີ່ນ ຄົນມີກວັງໄປທັກນາຈາກເມື່ອງຜື່ແນ່ ຫຼຸບ

ผอมโกรโกรโสดงทุกวัน”

ชายชาวอเมริกัน

“มีงบกี่บาท?”

เจ้าแห้วถือห่อของขวัญอันงดงามทั้ร็คและขาดน้ำอบ
ไทยนางดอยคลานดอยหน้าเข้าไปหาคุณหญิงว่าด้ เขาวาง
ขาดน้ำอบไทยและห่อของขวัญลงบนพื้นห้องแล้วกราบลง
ที่เท้าทั้งสองของคุณหญิงว่าด

“รับประทานวันนี้วันศุกร์วันที่ ฤกษ์งามยามดีขอ
เชิญพระเดชพระคุณบริจากทรัพย์แต่ละเสี้ยพวงเราเนื่อง
ในการะขึ้นปีใหม่เกิดครรภ์ ขอให้ท่านมั่งมีศรีสุขอายุมั่น
ขวัญยืน รับประทานเงินทองไหลมาเหมาอยู่กับพ่อ กับแม่
จนแก่จนเฒ่าถือไม้มีเท้ายอดทอง”

“เสี้ย” คุณหญิงว่าดตามท่าทางเสียงหัวเราะ “นี่ gamma
ขอทานฉันหรือมารดาฉันแน่”

เจ้าแห้วยืนแหงๆ

“รับประทานหั้งสองอย่างแหลกครับ”

คุณหญิงว่าดอุดหัวเราะไม่ได้ วันนี้ท่านมีอารมณ์
สดชื่นผิดปกติ เมื่อเจ้าแห้วเปิดจูกขาดน้ำอบไทยออก คุณ
หญิงว่าดก็ยืนมือขวาออกไป เบื้องล่างของมือท่านคือ

กระโนนปากแตรใบใหญ่ เจ้าแห้วฤกขึ้นนั่งคุกเข่ารินน้ำอบลงบนฝ่ามือข้างขวาของคุณหญิงว่าดเป็นการแสดงความเคารพรักและจริงรักภักดีอย่างสูง เสร็จแล้วเขาก็ก้มลงกราบแทนเท้าท่านอีกครั้ง แล้วส่งห่อของขวัญให้คุณหญิงว่าดอย่างนอบน้อม

“รับประทานกระผมขออวยพรความสุขปีใหม่ให้ท่านและมอบของขวัญชิ้นนี้ให้ท่านขอรับ”

“เออ ขอบใจมากข้ายแหนหัว เอ้า-ເຂາເງິນໄປໃຊ
ເມື່ອວານນີ້ແມ່ນນັ້ນເຂາຈ່າຍເງິນເຕືອນໃຫ້ພວກແກແລ້ວນະ ນີ້ເປັນ
ເງິນຮາງວັດທີ່ຈັນໃຫ້ເປັນພິເສດ ສັກ ๑๐๐ ບາທພອໄຫມຄ່ວ່າ”

เจ้าแห้วหน้าจ้อยทันที

“ແຍ່ะ ແຍ່ะ ຮັບປະທານເພີ່ມເລີຂຽນຍົກສັກຕັກີ່ຄົກ
ຄຸນหญິງອມຍືນແລ້ວສັງຮນບັດໃບລະຮ້ອຍບາທປຶກໜຶ່ງ
ໃຫ້เจ้าແກ້ວ

“ເຂົ້າ ຈັນໃຫ້ແກ້ນິ່ງພັນ”

เจ้าแห้วก้มลงกราบด້ວຍຄວາມດີໃຈແລ້ວຮັບເງິນມາຄື່ອງໄກ
ເຂາຄື່ອງຂວາດນ້າອົບໄຫຍຄລານດາຍອອກໄປ ແຕ່ເວິ່ງເຂົ້າໄປຫາຄະ
ພຣຣຄດີ່ສຫຍ່ ອາເລີ່ມໄລ່ຕະເພີດທັນທີ

“ໄປ-ໄປ ພຽງນີ້ໄວ້ເຮົາຄື່ງຈະແກເງິນໃຫ້ພວກແກ”

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้

นำไปสอนในกองทุน บ. อินทรปาลิต

เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ

และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน

ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า

ของนางปรานี อินทรปาลิต ผู้เป็นภารยา

และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก

ทราบจนว่าระสุกด้วยของชีวิตผู้เขียน

www.phaphansarn.com

www.samgler.org